

dnj posdzej dopřchawascho se nimski husch, lěz deře ten golazk jo žymy mostak, kenž s Elsaßhausena psches bitwischczo jo gnał.

Takich žimnych humožeńow jo wele k hulizeńu, ale teke tužne tšchojeńa. A te zomy teke hobspomněsch.

Te hopy.

Wosnym šchtundow dlujko běšcho to kanunowe grimańe Elsaßhausen až do dny mi tych murjom pschetšěštko. Nězo domow a chromow lažascho sestšchelanych abo tež we hognezem kuku. Wěz ał ras mušachu te Nimske zopasch, pscheze sašej garnuchu se dopředka, až našlědku po zaschnem kšchejšchelaschu se dojšy dobychu; ale hyschczi na gašach a we dworach žěšcho to stšchelańe a kańańe dalej. We takej tšchachosche kidnu se w piwnizy 20-lětna maruška do kopizki, jeje wozy se smurišchtej a jeje duška se saschamni napscheze. Ako bšudna stupi wona s piwnize, a žedno wjašele něšwěšchi wězej do jeje duchneje nozy. Glědajšcho, kaš ta rědna Lisa, perwej taš mudra a šchedna, něto ako šeń se psched lužimi chowa, kuždeg se boj! To jo ta wojna hugbała.

We jadnom domě bydlašcho gluchy hujko, tež tšchochu narški, ten šalese napostoli do měcha, dyž te druge hubegachu. Ako něto nimške wojaki se dojšchpy derichu a tu žimnu kulu napostoli huglědachu, wołachu woni: Werda? Niz se něgnu, ga stšchelichu do něje a bogi hujko běšcho nabogi. — Ako wjaš juž dobyta běšcho, deri hyschczi kula do Jurojz piwnize, a pjašatojz Rosa mějašcho pschestšchelonu ruku, štara 75-lětna ženška